

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2018/546

z dnia 15 marca 2018 r.

w sprawie przekazania uprawnień do przyjmowania decyzji w przedmiocie funduszy własnych (EBC/2018/10)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 3, art. 28, 29, 77 i 78,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1 lit. d),

uwzględniając decyzję Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/933 z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie ogólnych warunków ramowych przekazywania uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do instrumentów prawnych związanych z zadaniami nadzorczymi (EBC/2016/40) ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 Europejski Bank Centralny (EBC), jako właściwy organ w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów, odpowiada za ocenę, czy emisje instrumentów w kapitale podstawowym Tier I spełniają kryteria określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Istotne nadzorowane podmioty mogą klasyfikować instrumenty kapitałowe jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I jedynie po uzyskaniu uprzedniego pisemnego zezwolenia EBC.
- (2) Zgodnie z wymogiem określonym w art. 26 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) sporządził i regularnie aktualizuje publiczny wykaz wszystkich rodzajów instrumentów, które w każdym państwie członkowskim kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I. Włączenie danego rodzaju instrumentu do wykazu EUNB oznacza, że spełnia on kryteria kwalifikacji określone w art. 28 lub, w odpowiednich przypadkach, art. 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Uwzględniając kontrolę poszczególnych rodzajów instrumentów przez właściwe organy oraz, po dniu 28 czerwca 2013 r., przez EUNB, a także publiczny charakter oraz regularne aktualizacje wykazu EUNB, uzasadnione jest wykorzystanie tego wykazu do wyznaczenia zakresu przekazania uprawnień decyzyjnych zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (3) Zgodnie z motywem 75 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 rozporządzenie to nie stanowi przeszkody dla podtrzymywania przez właściwe organy procesów poprzedzających zatwierdzenie w odniesieniu do umów regulujących instrumenty kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II. I tak, prawo niektórych państw członkowskich przewiduje takie procesy służące klasyfikacji instrumentów kapitałowych jako instrumentów kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II. EBC jest właściwym organem do udzielania takiego zezwolenia istotnym nadzorowanym podmiotom zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
- (4) EBC jest także odpowiedzialny, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, za udzielanie uprzednich zezwoleń istotnym nadzorowanym podmiotom na obniżenie, wykup lub odkup instrumentów w kapitale podstawowym Tier I emitowanych przez te podmioty w sposób dozwolony mającym zastosowanie prawem krajowym oraz na przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II przed ich terminem zapadalności.
- (5) Dokonując oceny wniosków istotnych nadzorowanych podmiotów o wydanie uprzedniego zezwolenia na obniżenie funduszy własnych, EBC stosuje art. 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i sekcję 2 rozdziału IV rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 1.6.2017, s. 14.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 8).

- (6) EBC, jako właściwy organ, każdego roku ma obowiązek przyjmować znaczną liczbę decyzji w przedmiocie funduszy własnych. W celu usprawnienia procesu decyzyjnego konieczna jest decyzja w sprawie przekazania uprawnień w związku z przyjmowaniem takich decyzji. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał udzielanie upoważnień za konieczne w celu umożliwienia instytucji, do której należy przyjmowanie znacznej liczby decyzji, wykonywania nałożonych na nią obowiązków. Uznał on także potrzebę zapewnienia efektywności działania organom decyzyjnym za zasadę właściwą każdemu systemowi instytucjonalnemu ⁽¹⁾.
- (7) Przekazywanie uprawnień decyzyjnych powinno być ograniczone i proporcjonalne, a zakres delegacji powinien być jasno określony.
- (8) Decyzja (UE) 2017/933 (EBC/2016/40) określa procedurę przyjmowania decyzji w sprawie przekazania uprawnień dotyczących nadzoru oraz osoby, którym uprawnienia decyzyjne mogą być przekazywane. Decyzja ta nie wpływa na wykonywanie przez EBC jego zadań nadzorczych i pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji Rady ds. Nadzoru w zakresie przedstawiania Radzie Prezesów finalnych projektów decyzji.
- (9) W przypadku niespełnienia określonych w niniejszej decyzji kryteriów przyjęcia decyzji delegowanej decyzje powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu wskazaną w art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 13g decyzji EBC/2004/2 ⁽²⁾. Ponadto procedura oparta na braku sprzeciwu powinna zostać zastosowana także wówczas, gdy kierownicy jednostek organizacyjnych mają wątpliwości dotyczące spełniania kryteriów oceny w odniesieniu do decyzji w przedmiocie funduszy własnych z uwagi na niewystarczające informacje przekazane przez istotny nadzorowany podmiot lub złożoność oceny.
- (10) Decyzje nadzorcze EBC mogą być przedmiotem przeglądu administracyjnego zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz zgodnie z bardziej szczegółowymi postanowieniami zawartymi w decyzji EBC/2014/16 ⁽³⁾. W przypadku takiego przeglądu administracyjnego Rada ds. Nadzoru powinna wziąć pod uwagę opinię Administracyjnej Rady Odwoławczej i przekazać Radzie Prezesów nowy projekt decyzji do przyjęcia zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „decyzja w przedmiocie funduszy własnych” – decyzję EBC w sprawie uprzedniego zezwolenia na klasyfikację instrumentu jako instrumentu w kapitale podstawowym Tier I, instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II oraz na obniżenie funduszy własnych;
- 2) „obniżenie funduszy własnych” – każde działanie, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 3) „obniżenie z zastąpieniem” – obniżenie funduszy własnych zgodnie z art. 78 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 4) „obniżenie bez zastąpienia” – obniżenie funduszy własnych zgodnie z art. 78 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 5) „wykaz EUNB” – wykaz sporządzany, prowadzony i publikowany ⁽⁴⁾ przez EUNB na podstawie art. 26 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmujący wszystkie rodzaje instrumentów kapitałowych w każdym z państw członkowskich kwalifikujących się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na podstawie informacji uzyskanych od każdego z właściwych organów;
- 6) „instrument w kapitale podstawowym Tier I”, „instrument dodatkowy w Tier I” i „instrument w Tier II” – instrument kwalifikujący się odpowiednio jako instrument w kapitale podstawowym Tier I, instrument dodatkowy w Tier I i instrument w Tier II zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013;
- 7) „instrument zastępujący” – instrument kapitałowy zastępujący instrument kapitałowy mający być przedmiotem obniżenia, odkupu, wezwania do sprzedaży lub wykupu w rozumieniu art. 78 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

⁽¹⁾ Sprawa AKZO Chemie przeciwko Komisji, 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, pkt 37, oraz sprawa Carmine Salvatore Tralli przeciwko EBC, C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, pkt 59.

⁽²⁾ Decyzja EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

⁽³⁾ Decyzja EBC/2014/16 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego (Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 47).

⁽⁴⁾ Publikowany na stronie internetowej EUNB pod adresem: www.eba.europa.eu.

- 8) „instrument zastępowany” – instrument kapitałowy mający być przedmiotem działania, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i zastępowany instrumentem zastępującym w ramach obniżenia z zastąpieniem, zgodnie z art. 78 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 9) „współczynnik kapitału podstawowego Tier I”, „współczynnik kapitału Tier I” i „łączny współczynnik kapitałowy” – odpowiednio współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I i łączny współczynnik kapitałowy, zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 10) „decyzja SREP” – decyzję, która została przyjęta przez EBC na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 w następstwie corocznego procesu przeglądu i oceny nadzorczej w rozumieniu art. 97 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ i która ustanawia wymogi ostrożnościowe;
- 11) „decyzja w sprawie przekazania uprawnień” i „decyzja delegowana” – odpowiednio decyzję w sprawie przekazania uprawnień i decyzję delegowaną w rozumieniu art. 3 pkt 2 i 4 decyzji (UE) 2017/933 (EBC/2016/40);
- 12) „kierownicy jednostek organizacyjnych” – kierowników jednostek organizacyjnych EBC, którym przekazywane są uprawnienia do przyjmowania decyzji w przedmiocie funduszy własnych;
- 13) „procedura oparta na braku sprzeciwu” – procedurę określoną w art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i bardziej szczegółowo opisaną w art. 13g decyzji EBC/2004/2;
- 14) „decyzja odmowna” – decyzję, na mocy której nie udziela się zezwolenia lub nie udziela się zezwolenia w zakresie w pełni zgodnym z żądaniem istotnego nadzorowanego podmiotu. Decyzję zawierającą postanowienia dodatkowe, takie jak warunki lub zobowiązania, uznaje się za decyzję odmowną, chyba że takie dodatkowe postanowienia:
a) zapewniają spełnianie przez nadzorowany podmiot wymogów odpowiednich unijnych przepisów prawa, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 6, i zostały uzgodnione na piśmie; lub b) stanowią jedynie powtórzenie jednego lub większej liczby obowiązujących wymogów, z którymi dana instytucja ma obowiązek zapewnić zgodność na podstawie postanowień, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 6, lub też określają obowiązek zapewnienia informacji dotyczących spełniania jednego lub większej liczby takich wymogów;
- 15) „istotny nadzorowany podmiot” – istotny nadzorowany podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17)⁽²⁾.

Artykuł 2

Przekazanie uprawnień w zakresie decyzji w przedmiocie funduszy własnych

1. Zgodnie z art. 4 decyzji (UE) 2017/933 (EBC/2016/40) Rada Prezesów niniejszym przekazuje uprawnienia do przyjmowania decyzji w przedmiocie: a) uprzedniego zezwolenia na klasyfikację instrumentów kapitałowych jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) uprzedniego zezwolenia na klasyfikację instrumentów kapitałowych jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, w przypadkach gdy jest to wymagane przez prawo krajowe; i c) uprzedniego zezwolenia na obniżenie funduszy własnych na podstawie art. 77 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – kierownikom jednostek organizacyjnych wyznaczonym przez Zarząd zgodnie z art. 5 tej decyzji.
2. Decyzje w przedmiocie funduszy własnych, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są na mocy decyzji delegowanej w przypadku spełnienia kryteriów przyjmowania decyzji delegowanych zgodnie z art. 3, 4 i 5.
3. Decyzji w przedmiocie funduszy własnych nie przyjmuje się na mocy decyzji delegowanej, gdy z uwagi na niewystarczające informacje lub złożoność oceny konieczne jest, aby były one przyjęte zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu.

Artykuł 3

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w przedmiocie uprzedniego zezwolenia na klasyfikację instrumentów jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I

1. Decyzje w przedmiocie klasyfikacji instrumentów kapitałowych jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I podejmuje się na mocy decyzji delegowanej, jeżeli rodzaj instrumentu, którego dotyczy wniosek o uprzednie zezwolenie, w momencie otrzymania wniosku przez EBC znajdował się w wykazie EUNB.
2. Na mocy decyzji delegowanej nie przyjmuje się decyzji odmownych oraz decyzji na podstawie art. 31 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczo (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczo) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

3. Gdy, zgodnie z ust. 1 i 2, decyzja w przedmiocie klasyfikacji instrumentów kapitałowych jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I nie może być przyjęta na mocy decyzji delegowanej, jest ona przyjmowana zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu.

4. Oceny klasyfikacji instrumentów kapitałowych jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I dokonuje się zgodnie z art. 27, 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 4–11 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 241/2014.

Artykuł 4

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w przedmiocie uprzedniego zezwolenia na klasyfikację instrumentów jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II

1. W przypadku gdy prawo krajowe wymaga uprzedniego zezwolenia, decyzje w przedmiocie uprzedniego zezwolenia na klasyfikację instrumentów jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podejmowane są na mocy decyzji delegowanej.

2. Na mocy decyzji delegowanej nie przyjmuje się decyzji odmownych, które przyjmowane są zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu.

3. Oceny klasyfikacji instrumentów kapitałowych jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II dokonuje się zgodnie z art. 52–54 i 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 8, 9 i 20–24a rozporządzenia delegowanego (UE) nr 241/2014.

Artykuł 5

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w przedmiocie uprzedniego zezwolenia na obniżenie funduszy własnych

1. Decyzje w przedmiocie uprzedniego zezwolenia na obniżenie funduszy własnych podejmuje się na mocy decyzji delegowanej w przypadku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2 lub 3.

2. W przypadku obniżenia z zastąpieniem decyzje podejmuje się na mocy decyzji delegowanych, jeżeli:

- a) instrument zastępujący jest instrumentem w kapitale podstawowym Tier I o zagregowanej wartości nominalnej równej przynajmniej nominalnej wartości instrumentu zastępowanego; lub
- b) instrument zastępujący jest instrumentem dodatkowym w Tier I o zagregowanej wartości nominalnej równej przynajmniej nominalnej wartości instrumentu zastępowanego, jeżeli instrument zastępowany jest instrumentem dodatkowym w Tier I; lub
- c) instrument zastępujący jest instrumentem dodatkowym w Tier I lub instrumentem w Tier II o zagregowanej wartości nominalnej równej przynajmniej nominalnej wartości instrumentu zastępowanego, jeżeli instrument zastępowany jest instrumentem w Tier II.

3. W przypadku obniżenia bez zastąpienia decyzje podejmuje się na mocy decyzji delegowanych, jeżeli:

- a) po obniżeniu fundusze przekraczają oraz szacuje się, że przez przynajmniej trzy lata obrachunkowe po dacie wniosku nadal będą przekraczać, poziom odpowiadający sumie wymogów określonych w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogu utrzymywania funduszy własnych na poziomie zgodnym z art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, wymogu połączonego bufora w rozumieniu art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE oraz wytycznych kapitałowych w ramach filaru II określonych w ostatniej dostępnej decyzji SREP; oraz
- b) wpływ obniżenia na współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I oraz łączny współczynnik kapitałowy jest niższy niż 100 punktów bazowych.

4. Decyzji odmownych nie przyjmuje się w postaci decyzji delegowanej.

5. W przypadku gdy, zgodnie z ust. 1–4, decyzja w przedmiocie obniżenia funduszy własnych nie może być przyjęta w postaci decyzji delegowanej, jest ona przyjmowana zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu.

6. Oceny obniżenia funduszy własnych dokonuje się zgodnie z art. 78 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz sekcją 2 rozdziału IV rozporządzenia delegowanego (UE) nr 241/2014.

*Artykuł 6***Przepis przejściowy**

Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do wniosków złożonych EBC przed jej wejściem w życie.

*Artykuł 7***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 15 marca 2018 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC
